

ע"פ 46368/08/20 - רענן בית טבע בע"מ חברות, אהוד דב רענן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

24 יוני 2021

ע"פ 46368-08-20 רענן בית טבע בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל

בפני הרכב כבוד השופטים:

אברהם אליקים, סגן נשיא [אב"ד]

תמר נאות פרי

ארז פורת

המערערים

1. רענן בית טבע בע"מ חברות

2. אהוד דב רענן

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

פסק דין

השופט אברהם אליקים, סגן נשיא [אב"ד]:

מבוא

1. לפנינו ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בחיפה (כבוד השופטת הבכירה אורית קנטור) שניתן במסגרת ת"פ 15714-03-14 (להלן - בית משפט קמא).

המערערים הורשעו על ידי בית משפט קמא בביצוע שלוש עבירות של אי הגשת דו"ח במועד על הכנסות המערערת 1 בקשר לשלוש שנות מס (2009-2011), עבירות לפי סעיף 216(4) וסעיף 224 **לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961** (להלן - פקודת מס הכנסה). מערער 2 (להלן - המערער) הורשע בשל היותו מנהלה הפעיל של מערערת 1.

מאחר והמערערים גם לא הגישו במועד דו"ח בגין שנות המס: 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, תלוי ועומד נגד המערער מאסר על תנאי בן 6 חודשים שהוטל ביום 2.6.2010 בהליך בו הורשע המערער על פי הודאתו.

2. לאחר שמיעת העדים הרשיע בית משפט קמא את המערערים במיוחס להם וגזר על המערער עונש של 5 חודשי מאסר בפועל, המאסר המותנה מיום 2.6.2010 הופעל בחופף בחלקו כך שבסה"כ נקבע כי על המערער לשאת ב-8 חודשי מאסר אותם נקבע שיבצע בדרך של עבודות שירות. בנוסף הוטל עליו מאסר מותנה וקנס בסכום של 10,000 ש"ח או 90 ימי מאסר תמורתו לתשלום ב-20 תשלומים. המערערת שאינה פעילה

עמוד 1

נדונה לתשלום קנס של 1 ש"ח.

המערערים שלא השלימו עם ההרשעה והמערער שלא השלים עם העונש הגישו ערעור, ביצוע עבודות השירות עוכב עד להכרעה בערעור.

3. עיקר טענות המערערים לעניין הערעור הוא כי לא הוכחו יסודות העבירה המיוחסת להם, לטענתם ניתנה להם אורכה להגשת הדו"חות ולכן עומדת להם "סיבה מספקת" לאי הגשת הדו"חות במועד, עוד טענו כי ניתנה להם הבטחה שלטונית וכי יש לבטל ההרשעה מאחר שעומדת לזכותם 'הגנה מן הצדק'. לחלופין טענו כי מדובר בביצוע עבירה אחת, טענה רלוונטית גם לשאלת העונש וביחוד לעניין החובה להפעיל את עונש המאסר המותנה. בעניין העונש, מבקש המערער לבטל הרשעתו או להסתפק בהארכת המאסר המותנה. עוד ביקש לבטל את הקנס או להעמידו על סכום של 2,000 ש"ח שישולם ב-10 תשלומים.

השתלשלות העניינים

-ביום 17.11.2013 נחקר המערער ביחידות פ"ש חקירות חיפה בחשד לביצוע העבירות (ת/1).

- בחודש פברואר 2014 הוגשו "מאזנים" לשנים 2010-2011, מאזן 2009 לא הוגש כלל (הודעת ב"כ המשיבה בישיבת 13.5.2014 בפני בית משפט קמא). הדו"חות שלא אושרו על ידי רואה חשבון, לא הוצגו כראיה בבית משפט.

-ביום 9.3.2014 הוגש כתב האישום.

-ביום 27.4.2014 התקבל במדור תביעות מכתבו של רו"ח רבין מטעם המערערים (נ/1) שנשלח בטעות לפקיד השומה ובו בקשה לבטל את כתב האישום.

המסגרת הנורמטיבית לפי סעיפי פקודת מס הכנסה

4. סעיף 132(א) קובע כי "דו"ח לפי סעיף 131 יימסר לפקיד השומה לא יאוחר מיום 30 באפריל של כל שנה". משמע עד לתאריכים 30.4.2009, 30.4.2010, 30.4.2011 היה על המערערים להגיש הדו"חות.

סעיף 222 (א) קובע "מי שהואשם בעבירה לפי סעיף 216(4) עליו הראיה שאין הוא חייב במסירת דו"ח". המערערים לא טענו כי אינם חייבים במסירת דו"ח.

סעיף 131 (ג) מורה כי "דין וחשבון יהיה מאושר בידי רואה חשבון כמשמעותו בחוק רואי חשבון, תשט"ו-1955, ומתואם בידיו לצרכי המס".

לא הוצג במסגרת חומר הראיות דו"ח מאושר בידי רואה חשבון לאף אחת מהשנים. כך שלמעשה עד היום בחלוף יותר מ-10 שנים לא קיימו המערערים את חובתם על פי דין.

סעיף 145 (ב) קובע "לא מסר אדם דו"ח ופקיד השומה סבור שאותו אדם חייב לשלם מס, רשאי הוא לקבוע לפי מיטב שפיטתו את סכום הכנסתו החייבת של אותו אדם ולשום אותו לפי זה, אלא ששומה זו אינה משפעת על כל אחריות של אותו אדם על שלא מסר דו"ח או שהזניח למסרו".

סעיף 216 קובע "אדם אשר בלי סיבה מספקת עבר אחת העבירות המנויות להלן, דינו - מאסר שנה או קנס כאמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, או שני העונשים כאחד... (4) לא הגיש במועדו דין וחשבון לפי הסעיפים 132 או 133".

מסעיף 145(ב) הנ"ל ניתן ללמוד על האבחנה בין החבות במס במישור האזרחי שגובה החיוב יכול להיקבע גם לפי מיטב השפיטה מבלי שקביעה זו תשפיע על אחריותו בפלילים, לבין אחריות בפלילים של אדם שלא הגיש דו"ח במועד כמתואר בסעיף 216, שהיא נפרדת מההליך האזרחי, הפרדה שהמערערים והפועלים מטעמם התעלמו ומתעלמים ממנה.

אקדים מאוחר למוקדם, המערער בחר שלא להעיד ולהסביר מדוע לא הגיש הדו"חות עד היום, מהו המצג שהוצג לו, מדוע הבין שהוא יכול במשך שנים לא להגיש דו"חות, הוא גם לא ביקש מרו"ח מטעמו להעיד, ר"ח שפנה לרשויות המס לאחר הגשת כתב האישום (מכתב פנייתו משום מה לא הוגש כראיה אלא רק מכתב התשובה נ/1), וכך לא הוצג כראיה הסבר מדוע נמנעו המערערים להגיש דו"חות מאושרים כנדרש, עד מועד הגשת כתב האישום.

קביעות בית משפט קמא לעניין ההרשעה.

5. בפני בית משפט קמא העידו יפית מזרחי מחקירות פקיד שומה שחקרה את המערער (באמצעותה הוגשה הודעתו ת/1) ולינה טל חיון מפקיד שומה. מטעם ההגנה העיד פקיד שומה חיפה אילן ניסים. לאחר ניתוח העדויות והמסמכים כך קבע בית משפט קמא:

-הדו"חות לא הוגשו במועדים הקבועים בפקודת מס הכנסה- המערער הודה בכך בחקירתו ת/1 (סעיף 12 להכרעת הדין).

-עובר ליום 17.11.2013 מועד חקירת המערער, הוא לא ביקש הארכת מועד להגשת הדו"חות, ובהתחשב במועד האחרון להגשת הדו"ח האחרון, 30.4.2011, למעשה הודה המערער בביצוע העבירות המיוחסות לו (סעיף 12 להכרעת הדין).

- במהלך חקירת המערער (17.11.2013) הוא לא ציין קיומה של סיבה מספקת לאי הגשת הדו"חות (מונח הקבוע בסעיף 216 לפקודת מס הכנסה אותו יש לפרש כאירוע בלתי צפוי וחריג מבחינה אובייקטיבית). מצב כלכלי רעוע או חילופי ייצוג רואי חשבון אינם סיבה מספקת (סעיפים 15-16 להכרעת הדין).

-נכון ליום החקירה (17.11.2013) המערער לא פעל כנישום סביר ולא הצביע על אירוע בלתי צפוי שמנע הגשת הדו"חות במשך מספר שנים (סעיפים 17-18 להכרעת הדין).

- לא ניתנה למערער הבטחה שלטונית במהלך חקירתו, לא על פי תוכנה של ההודעה ת/1, ולא בהסתמך על עדותה של החוקרת מזרחי, שאינה פקידת שומה אזרחית ואינה מוסמכת לתת אורכות (סעיפים 19-20 להכרעת הדין), בית משפט התרשם מעדות מזרחי כי לא התכוונה להבטיח הבטחה בעלת תוקף משפטי מחייב, העדר גרסה מטעם המערער שלא העיד מחזק קביעה זו (סעיף 35 להכרעת הדין).

-לא ניתנה למערערים אורכה להגשת הדו"חות על ידי פקיד שומה (סעיף 22 להכרעת הדין).

-רק פקיד שומה אזרחי מוסמך לתת אורכות, גם על פי עדות עד ההגנה אילן ניסים (סעיף 25 להכרעת הדין).

- לא הוצגה על ידי ההגנה ראיה לדין ודברים בין המערערים לבין שלטונות המס גם לאחר החקירה ת/1 (סעיף 27 להכרעת הדין).

-ההגנה לא העידה את ר"ח רבין ולא את המערער, הימנעות שמחזקת את ראיות התביעה (סעיף 30 להכרעת הדין).

- לא הוצגו ראיות לפגם כלשהו בהליך ומכאן שלא עומדת למערערים הגנה מן הצדק (סעיף 36 להכרעת הדין).

- ההגנה לא הגישה את הדו"חות שהוגשו לטענתה, כדי לבסס טענתה כי ההסתייגויות היו בעניין טכני (סעיף 41 להכרעת הדין). למעלה מן הנדרש הגשת דו"ח עם הסתייגויות אינה הגשת דו"ח על פי דין (סעיפים 37-39 להכרעת הדין).

עדות טל חיון בנושא זה לא נסתרה על ידי ההגנה שלא הגישה את הדו"חות כראיה ולא הביאה לעדות את רואה החשבון של המערערים ואת המערער בעצמו (סעיף 41 להכרעת הדין).

דין בשאלת ההרשעה

6. לאחר בחינת טענות ב"כ הצדדים והכרעת הדין אני סבור כי דין הערעור להידחות.

אמנם במקרה זה הכרעת הדין אינה מבוססת על קביעות של מהימנות ולכאורה יכולה ערכאת הערעור לבחון את מסקנותיו של בית משפט קמא. בחינת המסקנות מראה שבית משפט קמא ניתח בהכרעת הדין את העובדות שאינן במחלוקת ואת המצב המשפטי באופן מעמיק, מדויק ומסקנותיו מבוססות כדבעי.

7. נאשם שבוחר שלא לעמוד במבחן החקירה הנגדית, מסתיר ראיות מהותיות (דו"חות שלטענתו הגיש) ונמנע מלהביא להעיד את רואה החשבון מטעמו שייצג אותו בעניין זה מול רשויות המס (ראו נ/1), מותיר את בירור האמת לראיות התביעה ולשאלה של נטל ראיה ונטל השכנוע. המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה מעבר לכל ספק סביר ומראיות התביעה ניתן ללמוד כי המערערים ביצעו את העבירות המיוחסות להם.

די בעיון בהודעת המערער (ת/1) כדי לראות שהוא מודה בביצוע העבירות ודי בעובדה שלא נסתרה לפיה עד מועד הגשת כתב האישום (ולמעשה עד היום) לא הגישו המערערים לרשויות המס דו"חות מאושרים על ידי רואה חשבון כדי לקבוע כי הוכחו יסודות העבירות ויש להרשיע את המערערים בעבירות המיוחסות להם.

הגשת מסמך שאינו דו"ח מאושר על ידי רואה חשבון, אינה עומדת בדרישת פקודת מס הכנסה ואזכיר דרישת סעיף 131 (ג) לפקודה, כך גם נקבע על ידי בית המשפט העליון, ראו למשל רע"פ 6095/06 **לוי נגד מדינת ישראל** (5.11.2006)(להלן-עניין לוי):

"כשלעצמי מתקשה אני לקבל את הפרשנות בה אוחד המבקש לסעיפי הפקודה הרלבנטיים. סעיף 131(ג) לפקודה דורש, כי הדו"ח המוגש למס הכנסה יהיה מאושר בידי רואה חשבון מוסמך. אין חולק, כי הדו"חות שהגיש המבקש לא היו מאושרים על-ידי רואה חשבון".

גובה ההכנסות המתואר בכתב האישום אינו מעיד על גובה ההכנסה החייבת במס ולטעמי בהליך הפלילי המדינה צריכה להוכיח כי לא הוגש דו"ח ואינה חייבת להוכיח מה גובה ההכנסה החייבת.

8. המערערים בטיעוניהם מערבים מין בשאינו מינו; המחוקק הבחין הבחנה ברורה כאמור לעיל, בין ההליך האזרחי מול פקיד השומה לבין ההליך פלילי, ראו פסק הדין אליו הפנה ב"כ המשיבה ועליו הסתמך בית משפט קמא, ע"פ 123/83 **חברת ק.פ.א פלדות קרית ארבע בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל** (1.4.1984). נשום אשר מפר חובה של אי הגשת דו"ח במועד, עובר עבירה פלילית וגם שומה שתערך לו לפי מיטב השפיטה, לא תפטור אותו מחבות בפלילים.

9. המערערים מודים כי רואה החשבון מטעמם נמנע מלאשר הדו"חות, הודאה המחדדת את חיוניות עדותו אם גרסתם נכונה. לא הוצג מטעם המערערים שום הסבר עניני מדוע רואה החשבון לא התכבד והגיע להעיד. משבחרו המערערים שלא להביא עדות מפי המערער או רואה החשבון, הם למעשה ויתרו על האפשרות להוכיח או למצער לעורר ספק בשאלת קיומה של 'סיבה מספקת' לאי הגשת הדו"חות על ידם.

בשאלת ההבטחה השלטונית אפנה לעדותה של החוקרת מזרחי (ישיבת 8.12.2015 החל מעמוד 10 לפרוטוקול):

"ת. אני לא רשאית לתת ארכה זה לא בסמכותי....
אני מסירה (צ"ל מסבירה א.א) לנחקר שאין לי סמכות לתת ארכה של יום אחד, הסמכות שלי לחקור אותו להעביר הכל למחלקת התביעות וזו סמכותם אם להגיש כתב אישום אם לאו....
ת. זה מה שקורה תמיד, אני תמיד מבהירה לנחקר שאין לי סמכות של יום אחד לתת ארכה...
לאורך כל החקירה מובהר שיש צורך להגיש את הדוחות ואין שום ארכה...
ת. אם הייתי נותנת ארכה הייתי נוקבת בזמן, ואין לי סמכות לתת לו ארכה...
ת. בנוסף לנישום הוסבר שאין לו ארכה.
לשאלת בית המשפט איפה זה הוסבר אני משיבה שבעל פה".

חשיבות עדותו של המערער מתגברת לאור הגרסה שנשמעה מפי עדת התביעה מזרחי שטענה כי לא הבטיחה לו

דבר, כי אין לו אורכה להגשת הדו"חות והיא אף אינה מוסמכת לתת אורכות. המערער בחר שלא לעמוד במבחן החקירה הנגדית ולסתור עדות מפורשת זו.

אין לגרסת ההבטחה השלטונית כל ביטוי כתוב ומאושר על ידי גורם מוסמך. לטעמי חובה היה על המערער להתייבב לחקירה נגדית ולהסביר מי הבטיח לו, מתי הבטיח לו ומדוע לא פעל המערער בהתאם לאותה הבטחה לכאורה. ב"כ המערער בטיעונו לפנינו התייחס לאורכה שכונתה כך "יכול להיות גם חודשיים וגם שלוש", דו"ח מאושר על ידי רואה חשבון לא הוגש עד היום גם בחלוף 96 חודש ויותר.

המערער, בהתנהגותו, השמיט את הבסיס לטענת ההגנה בדבר אורכה מובטחת. אזכיר גם כי לאחר מועד חקירת המערער (17.11.2013) וגם במועד הגשת כתב האישום, 4 חודשים לאחר מכן, לא הוגש דו"ח מאושר כלשהו. גם במהלך שמיעת מסכת העדויות שנמשכה 5 שנים (עד 1.4.2019) לא מצאו לנכון המערערים להציג מסמך המעיד כי הדו"חות הוגשו. בנסיבות אלו גם לא עומדת למערערים הגנה מן הצדק ודין ערעורם להידחות תוך הדגשה כי אני מאמץ את כל קביעותיו העובדתיות והמשפטיות של בית משפט קמא.

בטרם סיום, ב"כ המערערים מפרש את תוכנו של נ/1 כמסמך המאשר כי הדו"חות הוגשו אך באיחור. הגם שאיני מבין כך את תוכנו של נ/1 שהוגש ללא מכתב הפנייה שקדם לו, גם מנ/1 עולה כי המערערים ביצעו את העבירות של אי הגשת דו"ח במועד ומכאן שהרשעתם בדין יסודה. עוד מפנה ב"כ המערערים להצהרת ב"כ המשיבה בישיבת 13.5.2014 בדבר הגשת "מאזנים" לשנתיים מתוך השלוש, אלא שבמהלך שמיעת הראיות הוברר כי דו"ח מאושר על ידי רואה חשבון לא הוגש, כך שלא נפל פגם כלשהו בהרשעת המערערים.

דין בגזר הדין

10. לאחר ניתוח טענות הצדדים ובחינת תסקיר שירות המבחן קבע בית משפט קמא מתחם עונש הולם שנע בין מאסר מותנה לבין מאסר 8 חודשים.

ביום 2.6.2010 הוטל על המערער עונש של 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים ואין מחלוקת בין הצדדים כי ניתן להפעילו בתיק זה.

בית משפט קמא קבע כי המערער לא הסיר את המחדלים, לא הביע חרטה וגם לאחר שהתחשב במצבו הבריאותי סבר כי יש להפעיל את המאסר המותנה על רקע קביעתו כי מדובר בשלוש עבירות נוספות בהן הרשיע את המערער, עבירות המפעילות את המאסר המותנה ומאחר שמדובר בהרשעה במספר עבירות, קמה חובת הפעלה ולא ניתן לשקול הארכת התנאי.

11. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים אני סבור כי לא נפל פגם בגזר הדין המצדיק התערבות ואזכיר כי ערכאת הערעור מתערבת רק במקרים של חריגה קיצונית ממדיניות הענישה הראויה.

לעניין מדיניות הענישה בגין עבירות של אי הגשת דו"חות במועד, ראו עניין לוי הנ"ל. באותו מקרה הנאשם הגיש דו"חות שלא אושרו על ידי רואה חשבון, ובגין אי הגשת 4 דו"חות במועד הוא נדון ל-12 חודשי מאסר בפועל וכך נקבע על ידי בית המשפט העליון:

"מתקשה אני לראות מדוע במישור הפלילי יש מקום להקל דווקא עם אותו נישום שלא הגיש דו"חות מאושרים כדין ולראות בכך משום הסרת המחדל...קיימת מגמה שלא להקל ראש בעבירות המס, נוכח שכחות, היקפן ופגיעתן הרעה בחיי הכלכלה התקינים ובאזרחים שומרי החוק. בית-המשפט מחויב אף הוא לסייע לעקירה מן השורש של עבירות אלו, שהפכו לרעה חולה במחוזותינו, באמצעות החמרת הענישה בגין בביצוע עבירות אלו. בהקשר זה אף נפסק לא אחת, כי בעבירות כלכליות, גובר משקלו של השיקול ההרתעתי על משקלן של נסיבותיו האישיות של האדם שדינו נגזר".

על פי הוראות פקודת מס הכנסה, כל שנת מס נבחנת בפני עצמה ונישום שלא מגיש דו"חות במועד במשך 3 שנים (גם אם מדובר בשנים עוקבות) מבצע 3 עבירות שונות ומכאן הקביעה הנכונה כי לא ניתן, מבחינה משפטית, להאריך את המאסר המותנה וקיימת חובה להפעילו.

ראו לעניין זה החלטת הנשיא שמגר (כתוארו אז) אליה הפנה ב"כ המשיבה, ר"ע 717/85 **קונפורטי נגד מדינת ישראל** (29.12.1985), באותו מקרה הנישום הורשע באי הגשת דוחות במהלך מספר שנים וביקש לשקול הארכת מאסר מותנה שהיה תלוי ועומד נגדו מאחר ומדובר בעבירה אחת ולא מספר עבירות, בקשתו נדחתה.

גם ברע"פ 5906/12 **עזרא נגד מדינת ישראל** (9.9.2012) התברר עניינו של נישום שלא הגיש 4 דו"חות במועד, כשתלוי ועומד נגדו מאסר מותנה, לגרסתו שנדחתה על ידי בית משפט העליון מדובר בחבות נמשכת ולא עבירה נמשכת. בית המשפט העליון אישר את עמדת המדינה ולפיה במקרה כזה המאסר המותנה חב הפעלה ולא ניתן להאריכו.

בהתחשב בהרשעתו הקודמת של המערער (בשנת 2010) (בגין אי הגשת דו"חות במשך 5 שנים), סירוב המערער להשתלב בהליך טיפולי ואי הסרת המחדלים, העונש שהוטל על המערער הוא עונש על הצד המקל גם בשל ביצוע העבירות שעה שתלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בר הפעלה, ומכל מקום המאסר המותנה לא הופעל כולו במצטבר.

12. מטעמי ב"כ המערער נחשפנו לטענות בדבר מצבו הבריאותי של המערער, הגם שלא הוצגו מסמכים בעניין זה. בעת קביעת כשירותו של המערער לבצע עבודות שירות, רופא מטעם הממונה על העבודות מצא אותו כשיר לבצע עבודות עם מגבלות, עבודות אותן הסכים המערער לבצע ולכן קביעה זו עומדת בעינה.

13. עוד אציין כי לא מצאתי הצדקה לשנות את גובה הקנס- 10,000 ש"ח (שחולק לתשלומים בשיעור של 500 ש"ח כל אחד). אזכיר כי גובה ההכנסות המוזכרות בכתב האישום עומד על סכום של 3,401,445 ש"ח, המערערים לא המציאו נתון כלשהו בקשר לגובה ההכנסה החייבת בגין אותן הכנסות והם גם לא הציגו מסמך

כלשהו להבהרת מצבו הכלכלי העדכני של המערער, כגון פרטי רכוש או דפי חשבון מבנק. בנסיבות אלו גם גובה הקנס שהוטל הוא על הצד המקל.

על פי החוק עומדת למערער האפשרות לפנות למרכז לגביית קנסות בבקשה לפריסת תשלומים נוספת.

ראו רע"פ 3120/14 **נעים נגד מדינת ישראל** (8.5.2014) לעניין ענישת נאשם שביצע עבירות אלו ומצבו הרפואי היה קשה:

"אשר לנסיבותיו האישיות של המבקש, ראשית יש לציין כי בשל חומרתן היתרה של עבירות המס, נקבע בפסיקה כי במסגרת שיקולי הענישה בעבירות אלה, ינתן משקל הבכורה לאינטרס הציבורי, ובכללו לשיקולי ההרתעה, תוך העדפתם על פני שיקולים הנוגעים לנסיבותיו האישיות של העבריין.... זאת, בשל פגיעתן הקשה של עבירות מס בקופה הציבורית, ובעקרון השוויון, המתבטא בתשלום מס אמת על-ידי כלל הנישומים".

14. בהתאם לכל האמור לעיל אציע לחברי לדחות את הערעור על שני חלקיו ולקבוע כי על המערער להתייצב לתחילת ביצוע עבודות השירות ביום 1.8.2021 עד השעה 8:00 בפני הממונה על עבודות השירות וכי המערער יישא בעונש המאסר לפי המפורט בחוות דעת הממונה.

לא נעלמה מעיני העובדה כי חוות דעת הממונה ניתנה ביום 27.10.2019 וייתכן ותידרש חוות דעת עדכנית. בנושא זה יפעל הממונה על פי שיקול דעתו ואם נדרש שינוי בחוות דעתו יודיע על עמדתו לבית המשפט.

אציין כי ביום 5.8.2020 הבהיר הממונה כי במידה והמערער מבקש לבצע עבודות בשלוחת דרום עליו להמציא מסמכים שונים ולא ידוע לי אם פעל המערער בהתאם וגם בנושא זה הוא מוזמן לפנות ישירות לממונה.

**א. אליקים, שופט
סגן הנשיא
[אב"ד]**

השופטת תמר נאות פרי:

אני מצטרפת לעמדתו של חברי האב"ד, השופט אליקים (ס. נשיא), הן לעניין ההרשעה והן לעניין העונש.

לגבי ההרשעה - אף אני שוכנעתי כי המאשימה הציגה מארג ראיתי שדי בו כדי להרים את נטל ההוכחה לגבי עובדות כתב האישום ברף הפלילי הנדרש.

העובדה שהדוחות לא הוגשו במועד לא הייתה שנויה במחלוקת של ממש, וטענתו העיקרית של המערער הייתה כי ניתנה לו הבטחה לפיה אם יוגשו הדוחות תוך חודש או חודשיים או בסמוך לכך - לא ינקטו נגדו הליכים פליליים. המערער הסתמך בנוגע להבטחה הנטענת על דברים שנמסרו לו, כביכול, מטעם אחת מעדות המשיבה במהלך חקירתו בפניה. דא עקא - שמהראיות עולה בבירור שלא ניתנה הבטחה כנטען ולא היה מצג שווא כנטען, ולכך

מצטרפת העדות הברורה, החד משמעית והמהימנה של העדה לפיה היא לא הבטיחה את שנטען שהבטיחה. במצב דברים זה, ובהיעדר גרסה נגדית מטעם המערער, אשר בחר שלא להעיד, וכאשר מי שהמערער טוען שהיה נוכח באותה הפגישה לא העיד אף הוא מטעם המערער - בדין דחה בית המשפט קמא את טענת ההגנה של המערער.

זאת ועוד. אף אם המערער סבר כי ניתנה לו ארכה של כמה חודשים להגשת הדוחות, אזי שהוא לא "קיים את חלקו", שכן הדוחות לא הוגשו גם במועד "הנדחה" ולמעשה - לא הוגשו כדין כלל וכלל עד היום. שכן, כפי שקבע בית המשפט קמא כקביעה עובדתית - המסמכים שהגיש המערער לא היו מאושרים והם הוגשו "עם הסתייגות" מטעם עורכם (ובאשר לדוחות "עם הסתייגות" או דוחות לא מבוקרים, ולכך שבהגשתם אין כדי להסיר את המחדל - ראו את רע"פ 6095/06 **לוי נ' מדינת ישראל** (05.11.2006); עפ"ג (מחוזי ב"ש) 35972-10-14 **אסייג נ' מדינת ישראל** (16.2.2015); ע"פ (מחוזי י-ם) 7608/03 **דוד נ' פרקליטות מחוז ירושלים** (14.04.2004)).

באשר לטענת המערער כי ניתן היה להוציא לגביו שומה לפי מיטב השפיטה, ולכן לא נגרם לקופת המדינה כל נזק בשל אי הגשת הדוחות - הרי שטענה זו נדחתה בפסיקה לא אחת (ולדוגמא - עפ"ג (מחוזי ב"ש) 12944-09-18 **ריכרט נ' מדינת ישראל** (12.12.2018)).

לכן, בדין נקבע כי הוכחו מעבר לכל ספק סביר רכיבי העבירה הרלבנטיים, כולל - היעדר סיבה מספקת לאי הגשת הדוחות (ע"פ (מחוזי חי') 49294-06-13 **רז נ' מדינת ישראל** (17.10.2013), המפנה להלכות בהקשר זה ברע"פ 26/97 **לקס נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(2) 673 וע"פ 123/83 **חברת ק.פ.א. פלדות קרית ארבע בע"מ נ' מדינת ישראל** פ"ד לח(1) 813, פסקה 11).

לעניין בקשת המערער לביטול ההרשעה - בקשה זו נדחתה בדין, שכן המערער לא הראה כי מתקיימים בעניינו המבחנים שנקבעו ב"הלכת כתב" (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337, 342), הוא אף לא טען באופן ממוקד כי המדובר בעבירות שניתן להימנע מהרשעה בגיןן או כי יגרם לו נזק קונקרטי לו תישאר ההרשעה על כנה, ויש לציין כי תסקיר שירות המבחן שהוכן בעניינו של המערער (מיום 23.3.2020) אינו כולל המלצה לביטול ההרשעה ואף בו אין אינדיקציה לנזק אשר עלול להיגרם למערער עקב ההרשעה.

לגבי גזר הדין - מעבר לכך שבית המשפט בערכאת הערעור לא יתערב בגזר הדין אלא אם הוא סוטה באופן חריג מהראוי, אזי שהעונש במקרה זה סביר, במיוחד שעה שהמדובר בעבירות שבוצעו כאשר לחובת המערער תלוי ועומד מאסר על תנאי בגין אותן עבירות ממש משנים קודמות, וראו כי ההלכה הינה שיש לגזור את דינם של עברייני מס תוך מתן בכורה לשיקולי ההרתעה, ולהעדיף על פני הנסיבות האישיות של הנאשם (רע"פ 977/13 **אודיז נ' מדינת ישראל** (20.2.2013)). לגבי הפעלת המאסר המותנה - בדין נדחתה הטענה כי כל העבירות הן למעשה עבירה אחת וניתן היה להאריך את המאסר המותנה, שכן - הלכה היא כי כל שנת מס עומדת בפני עצמה (ע"א 3568/16 **תיעוש אחזקה ותפעול מערכות בע"מ נ' פקיד שומה כפר סבא**, פסקה 96 ואילך (16.08.2018)). ואף אם ניתן היה לומר כי המדובר בעבירה אחת - לא היה מקום להאריך את התנאי, נוכח העובדה שהמדובר בשלוש שנים והמחדלים לא הוסרו.

ת. נאות-פרי, שופטת

השופט ארז פורת:

אני מסכים.

א. פורת, שופט

הוחלט פה אחד לדחות את הערעור על שני חלקיו.

עיכוב ביצוע עבודות השירות מוארך עד 1.8.2021 או עד החלטה אחרת.

המזכירות תשלח פסק הדין לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, י"ד תמוז תשפ"א, 24 יוני 2021, במעמד הצדדים.

א. פורת, שופט

**ת. נאות-פרי,
שופטת**

**א. אליקים, שופט
סגן הנשיא
[אב"ד]**